

בן, שמואל ("שמואליק", "כצין")

בן אברהם ורחל. נולד ביום כ"א בתשרי תש"ה (8.10.1944) בעיר ברודי אשר בפולין, אך אביו לא זכה לראותו, כי נרצח על-ידי הצורר הנאצי ימים ספורים לפני שחרור העיר. האם גידלה את ילדה הקטן עד שלבסוף עלה בידה להציל את נפשה ואת נפשו גם יחד. אחרי דרך ארוכה של טלטולים ונדודים ושהייה במחנות-פליטים הגיעה המשפחה לארץ בשנת 1947, שהו זמן מועט בתל-אביב ולאחר-מכן באו אל

קיבוץ משמר-העמק ובו נקלטו יפה והשתלבו בחייו ובחיי חבריו ועד מהרה היה שמואל לאחד מקבוצת-הבנים "אלומה". אף-על-פי שהמצב המשפחתי (יתמותו של הבן ומצבה הנפשי של האם) לא היה טוב ביותר גדל שמואל והיה בעל נפש בריאה והוא מלא שמחת חיים ומרץ רב. בהיותו בן י"ב החליט להישאר במשק גם לאחר שאמו עברה העירה ואת י"ב שנות-לימודיו סיים במוסד החינוכי במשמר-העמק. שמואל היה מקובל על חבריו, תמיד היה במרכז של כל המתרחש בקרבם ובקיבוץ ואף היה יוזם פעילות חברתית. תמיד היה מוכן לעזור, מילא תפקידים בחברת-הילדים והנוער וגם נעשה מדריך לחניכים הצעירים ממנו. במוקדם התקשר לענף הפלחה ועם סיום לימודיו הגיש עבודת-גמר רצינית ובעלת ערך בנושא הענף בשם "מחזור הזרעים". גויס לצה"ל בנובמבר 1963 והתנדב לחיל-הצנחנים. אחרי תקופת הטירונות עבר קורס מ"כ וקורס-קצינים והדריך שני מחזורים ביחידתו עד שהשתחרר בדרגת סגן. הוא היה לא רק חייל טוב כי אם גם קצין מצטיין, מדריך ומפקד כאחד. בצבא היה מופיע כאיש קיבוץ וקישר את ערכי-הקיבוץ עם ערכי-הצבא.

חייליו ראו בו אבא והיו מוכנים לעשות הכל למענו. לאחר שחרורו מהשירות הסדיר היה בקיבוץ משך שנה אחת וכחבר עבד בלול והדריך את הנוער במוסד החינוכי. היה אוהב לטייל בארץ כדי להכיר אותה היטב ואת תחביב זה החדיר גם בחניכיו. אפקיו היו רחבים והשטחים שבהם התעניין מרובים היו — ויש גם מנוגדים זה לזה, לכאורה. דרך משל: הוא אהב ספרות קלסית — וגם מודרנית; הוא חיבב שירי-עם יהודיים וחסידיים והיה שומע ג'אז בהתלהבות — ועם כל אלה היתה גישתו לחיים רצינית. כפעם בפעם היה יוצא לשירות-מילואים ובתקופת הכוננות שלפני מלחמת ששת הימים, כאשר שמואל נקרא לדגל יחד עם כל חבריו, התייצב והצטרף ליחידה אשר בה שימש כמפקד מחלקת-חבלה. ביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), כשהשתתף בפריצת ביצוריה של ירושלים העתיקה כדי לפלס דרך לכוח הפורץ, מצא את מותו. בדרכו לשיתוק עמדת-האויב נפגע שמואל פצעי-מוות. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. לאחר נפלו הופיעה חוברת לזכרו ולזכר עוד שניים מחבריו. בחוברת "53 מהם" בהוצאת הקיבוץ הארצי לזכר חבריהם שנפלו במלחמת ששת הימים הוקדש עמוד לתולדותיו. ב"אריות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון.